

dr hab. Marzena Cichosz, prof. UWr

**Recenzja osiągnięć naukowych dr. Michała Pierzgalskiego
ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych,
w dyscyplinie nauki o polityce i administracji**

Podstawa formalno-prawna recenzji

Komisja Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji w postanowieniu z dnia 26 października 2023 r. powołała Komisję habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania dr Michałowi Pierzgalskiemu stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o polityce i administracji. Rada Doskonałości Naukowej, działając na podstawie art. 221 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2019 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742), na posiedzeniu w dniu 10 października 2023 r. dokonała wyznaczenia części składu komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Michałowi Pierzgalskiemu w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji, wszczętym w dniu 27 lipca 2023 r. W skład Komisji weszła dr hab. Marzena Cichosz, prof. UWr.

Podstawą prawną sporządzenia recenzji jest Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2022 r., poz. 574, tekst ujednolicony z późniejszymi zmianami, dalej: Ustawa). Zgodnie z art. 219 ust. 1 Ustawy, stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która: posiada stopień doktora, posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni,

instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. W recenzji została dokonana ocena spełnienia wszystkich przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Podczas pracy nad recenzją wykorzystano także opinie Rady Doskonałości Naukowej zawarte w poradniku *Postępowania dotyczące nadawania stopnia doktora habilitowanego*, dostępnym na stronie internetowej RDN (najnowsza wersja z datą aktualizacji 9.10.2023 r.).

Posiadanie stopnia doktora – sylwetka zawodowa Habilitanta

Pierwszą przesłanką nadania stopnia doktora habilitowanego, określoną w art. 219 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r., jest posiadanie stopnia doktora, co powinno być potwierdzone urzędowym dokumentem. Dr Michał Pierzgalski posiada stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce uzyskany w 2011 r., spełnia zatem ww. warunek. Jego praca doktorska pt. *„Metody badania systemów wyborczych i ich zastosowanie: na przykładzie państw Azji Wschodniej”* została napisana pod kierunkiem prof. dr hab. Alicji Kuczyńskiej. Podkreślić należy, że Habilitant posiada doktorat w tej samej dyscyplinie, w której wnioskuje o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego, co w świetle art. 187 ust. 1 przytoczanej tu ustawy oznacza, że Habilitant posiada ogólną wiedzę teoretyczną w dyscyplinie nauki o polityce i administracji oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

Habilitant uzyskał tytuł zawodowy magistra w zakresie stosunków międzynarodowych na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politologicznych w 2005 r. oraz tytuł zawodowy magistra ekonomii na Wydziale Ekonomiczno-Socjologicznym w 2013 r. w obydwu przypadkach w Uniwersytecie Łódzkim.

Począwszy od 30.09. 2011 r. dr Michał Pierzgalski jest zatrudniony na stanowisku adiunkta naukowo -dydaktycznego w Katedrze Systemów Politycznych Wydziału Studiów Międzynarodowych i Politologicznych (WSMiP) Uniwersytetu Łódzkiego.

Ocena osiągnięć naukowych Habilitanta

Drugą przesłanką nadania stopnia doktora habilitowanego, określoną w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, jest posiadanie w dorobku osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny. W przepisie mowa jest

o osiągnięciach, w związku z czym Habilitant powinien posiadać w dorobku co najmniej dwa osiągnięcia, które spełniają kryterium znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauki o polityce i administracji, w tym jedno z osiągnięć wskazanych w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tzw. główne osiągnięcie naukowe).

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Dr Michał Pierzgalski przedstawił do oceny jako główne osiągnięcie naukowe cykl powiązanych tematycznie artykułów pt. *„Efekty reguł wyborczych: wpływ systemu wyborczego na zachowania polityczne i wyniki demokratycznych wyborów”*. Osiągnięcie to jest zgodne z wymogiem określonym w art. 219 ust 1 pkt 2b Ustawy.

Cykl tworzy siedem publikacji z lat 2015 – 2023, w tym pięć artykułów współautorskich oraz dwa autorskie. Warto podkreślić, że w przypadku czterech na pięć tekstów współautorskich, dr M. Pierzgalski był autorem korespondencyjnym, co podkreśla jego znaczny udział w ich tworzeniu. Wszystkie wskazane w cyklu artykuły zostały opublikowane w prestiżowych międzynarodowych (Comparative Political Studies, European Journal of Political Research, East European Politics and Societies, Electoral Studies) i polskich (Studia socjologiczne, IFiS, PAN) czasopismach naukowych. Znaczenie artykułów ujętych w cyklu odzwierciedlają m.in. dane naukometryczne. Sumaryczny Indeks Factor dla całego cyklu wyniósł 14, SJR wg Scopus: 9,97 (dane z 2023).

Pod względem formalno – prawnym osiągnięcie naukowe wskazane do oceny zgodne jest z przepisami Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r., głównym zadaniem recenzenta jest więc ocena czy stanowi ono znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o polityce i administracji.

Cykl *„Efekty reguł wyborczych: wpływ systemu wyborczego na zachowania polityczne i wyniki demokratycznych wyborów”* to zbiór artykułów poświęconych wynikom badań dotyczących systemów wyborczych w odniesieniu do pięciu głównych wątków badawczych:

- wpływu kształtu i wielkości okręgów wyborczych na zachowania polityczne i wyniki wyborów (wątek 1)
- wpływu wielkości okręgów wyborczych na poziom dysproporcjonalności wyborów i fragmentację reprezentacji (wątek 2)
- wpływ sposobu głosowania na zachowania wyborcze (wątek 3)

- wpływu kwot wyborczych na listach partii w systemach wyborczych OLPR (open list proportional representation) na liczebność reprezentacji kobiet w parlamencie krajowym (wątek 4)

- wpływu reguł wyborczych na wybrane aspekty polityk publicznych (poziom redystrybucji dochodu; wątek 5).

Problematyki związanej z wątkiem pierwszym dotyczą trzy artykuły zaprezentowane w cyklu przedstawionym do recenzji. Jeden z nich poświęcony jest gerrymanderingowi (*Gerrymandering, czyli manipulowanie strukturą granic okręgów wyborczych*, Studia Socjologiczne 2015/3). Celem Autora było wyjaśnienie mechaniki gerrymanderingu i jego wpływu na rywalizację polityczną. Skupił się przy tym na analizie systemów większościowych z jednomandatowymi okręgami wyborczymi jako najbardziej zagrożonych możliwością manipulacji. Odniósł się również do systemu wyborczego wprowadzonego w Polsce w 2011 r., wskazując zagrożenia jakie wiążą się z wyznaczaniem granic okręgów zwłaszcza w wyborach samorządowych do rad gmin niebędących miastami na prawach powiatu. Słusznie przy tym argumentując, że rozwiązania prawne przyjęte w Kodeksie Wyborczym z 2011 r. nie stanowią gwarancji zachowania uczciwości wyborów i mogą zagrażać jakości rywalizacji wyborczej.

Kolejnym istotnym problemem podjętym przez dr. M. Pierzgalskiego była kwestia malapportionment, dotycząca jednej z kluczowych zasad demokratycznych wyborów, czyli równości głosu wyborczego. Tej problematyce zostały poświęcone dwa artykuły, w których – we współpracy z dr. P. Stępnem – Habilitant analizował na przykładzie wyborów do samorządu lokalnego w 2014 r. zróżnicowanie w „sile” głosu wyborczego w wyborach do rad gmin/miast w poszczególnych okręgach w Polsce (M. Pierzgalski, P. Stępień, *Nierówność wyborców w wyborach gminnych 2014*, Studia socjologiczne 2017/1 oraz *A Peculiar Interpretation of the Constitutional Principle of „One Person one Vote” in Poland ...*, East European Politics and Societies, 2017/31 (4)). Zasadniczym wnioskiem, potwierdzonym wynikami analiz statystycznych, było wskazanie, że w wyborach samorządowych w 2014 r. doszło do naruszenia zasady „jeden wyborca – jeden głos” w wielu okręgach wyborczych. Wskazane zostały również zapisy Kodeksu wyborczego z 2011 r. prowadzące do naruszenia tej zasady

Prowadząc badania dotyczące wpływu rozmiaru okręgów wyborczych na dysproporcjonalność wyborów oraz fragmentaryzację reprezentacji Habilitant wykorzystał autorski symulator pozwalający analizować przede wszystkim

mechaniczne efekty systemów wyborczych (formuła wyborcza i wielkość okręgu wyborczego). Wyniki badań prowadziły do częściowo negatywnej weryfikacji hipotez Carey i Hix (2011) oraz Benoit (2000). Autor wykazał, że uznanie mniejszych okręgów wyborczych za okręgi sprzyjające reprezentatywności i obniżające poziom fragmentacji reprezentacji jest złudne, wynika m.in. z uwzględnienia czynników psychologicznych (zachowań wyborców, strategii rywalizujących podmiotów politycznych) związanych z głosowaniem. Ponadto, że przy określaniu poziomu dysproporcjonalności, zmiana metody alokacji mandatów ma mniejsze znaczenie niż wielkość okręgu (por. *Balancing Disproportionality and Parliament Fragmentation...*, *Electoral Studies*, 2018/54).

Badania prowadzone przez dr. M. Pierzgalskiego objęły także kwestie wpływu sposobu głosowania na wynik wyborów. W zaprojektowanym teście quasi-eksperymentalnym, zespół badawczy z udziałem dr. M. Pierzgalskiego, analizując wyniki głosowania w wyborach samorządowych w Polsce w 2014 r., w których zastosowano tzw. książeczkę do głosowania, wykazał, że istnieje związek między formatem karty do głosowania (nietypowym dla wyborcy oraz zbyt skomplikowanym) a odsetkiem głosów nieważnych (M. Pierzgalski, M.A. Górecki, P. Stępień, *Ballot Paper Design and Vote Spoiling in Polish Local Elections of 2014...*, *East European Politics and Societies*, 2020/34(5)).

W obszarze badań Habilitanta znalazły się również zagadnienia związane z kwotami wyborczymi, czyli reprezentacją osób odmiennych płci na listach wyborczych. W badaniach porównawczych realizowanych w zespole, analizowany był wpływ kwot wyborczych na liczebność reprezentacji kobiet w parlamentach Belgii, Grecji i Polsce. Wnioski prezentowane przez autorów wskazują, że wpływ rozwiązań formalno-prawnych na wzrost reprezentacji kobiet w parlamentach może być ograniczony, decydujące znaczenie mogą mieć inne czynniki, m.in. kultura polityczna, konsensus elit politycznych odnoszący się do potrzeby wprowadzenia kwot, ale też czynniki sytuacyjne.

Bardzo interesujące są wyniki badań podjęte w ramach wątku piątego, dotyczącego wpływu reguł wyborczych na dynamikę redystrybucji dochodu narodowego. Badanie polegało na testowaniu koncepcji Iversena i Soskice (2006) w odniesieniu do polityki redystrybucji dochodu w Nowej Zelandii. Uzyskane wyniki pozwoliły potwierdzić założenia testowanych twierdzeń (M.A. Górecki, M. Pierzgalski, *Electoral systems, partisan politics, and income redistribution: A critical quasi-experiment*, *Comparative Political Studies* 2023/0).

Zaprezentowany cykl jest spójną prezentacją zagrożeń i wyzwań związanych z poszczególnymi elementami systemów wyborczych. Uwaga w części artykułów została skupiona na rozwiązaniach przyjętych w polskim Kodeksie wyborczym z 2011 r., ale uwzględnione zostały także analizy dotyczące konsekwencji prawa wyborczego m.in. w USA, państwach UE i Nowej Zelandii.

Istotnym walorem wszystkich prac ujętych w cyklu jest dobór metod badawczych z szerokim wykorzystaniem metod ilościowych i analiz statystycznych. Poszukując inspiracji badawczych dr Michał Pierzgalski sięgał po popularne, nowe propozycje teoretyczne i podejścia metodologiczne zamieszczane w literaturze politologicznej. W swoich badaniach wykorzystywał (indywidualnie i zespołowo) przeważnie albo autorskie narzędzia badawcze, albo zmodyfikowane wersje koncepcji innych badaczy i był w tym twórczy i oryginalny.

Istotnym wkładem Habilitanta jest więc – w pewnym uproszczeniu – dostarczanie narzędzi badawczych w obszarze badań wyborczych i systemów wyborczych oraz zweryfikowanych argumentów w dyskusjach dotyczących efektów konkretnych reguł wyborczych. Badania dr M. Pierzgalskiego mają znaczenie dla, co oczywiste, dyskusji o kształcie systemu wyborczego w Polsce, ale także funkcjonowania reprezentacji (parlamentarnych, samorządowych).

Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

Pozostałe przedstawione do oceny osiągnięcia naukowe dr Michała Pierzgalskiego obejmują jedną autorską monografię (*Metody ilościowe w badaniu systemów wyborczych. Na przykładzie państw Azji Wschodniej*, 2012), jeden rozdział w monografii naukowej opracowany we współautorstwie oraz 10 artykułów opublikowanych w czasopismach naukowych nieujętych w cyklu, w tym dwa opublikowane przed uzyskaniem stopnia doktora. Cztery ze wskazanych artykułów zostały napisane we współautorstwie (z dr hab. B. Michalakiem, dr P. Stępnem, M.M. Kobiereckim), pozostałe sześć to autorskie dzieła Habilitanta.

Analizując dotychczasowe osiągnięcia Habilitanta można uznać, że jego obszar badań jest jednorodny tematycznie i skoncentrowany wokół zagadnień związanych z systemami wyborczymi. Podkreślić jednak należy, że dorobek ten pozwala również dostrzec stały rozwój, ciekawość i pasję badawczą przejawiającą się w poszukiwaniu nowych metod weryfikowania hipotez badawczych i otwartości na nową problematykę badań. Dowodzi tego m.in. włączenie do obszaru zainteresowań zagadnień związanych z wpływem wielkich wydarzeń sportowych

na wzrost ekonomiczny państw te wydarzenia organizujących (we współpracy z M.M. Kobiereckim). Efektem badań w tym zakresie zostały opublikowane w „Journal Sports of Economics” w 2022 r. (vol.23).

Podsumowując, badania prowadzone przez dr. Michała Pierzgalskiego wpisują się w dyscyplinę nauki o polityce i administracji. W swojej pracy badawczej Habilitant odnosi się do teorii politologicznych, sprawnie posługuje się pojęciami z zakresu nauk o polityce i administracji. Zastosowane w pracach metody i techniki badawcze prowadzą do wniosków istotnych dla nauk o polityce i administracji.

Analiza osiągnięć naukowych Habilitanta od publikacji przygotowanych przed uzyskaniem stopnia doktora, przez monografię, kolejne publikacje aż do cyklu artykułów stanowiących główne osiągnięcie naukowe wskazuje na rozwój naukowy Habilitanta i osiągnięcie dojrzałości naukowej.

Publikacje dr. Michała Pierzgalskiego są istotnym wkładem w międzynarodową debatę politologiczną w zakresie systemów wyborczych. Świadczą o tym również dane naukometryczne. Sumaryczny Impact Factor wszystkich publikacji wg Clarivate wyniósł 15,7 (2023 r.), liczba cytowań wg Google Scholar wynosi 65 (od 2019 r.), wg Web of Science: 10 a Indeks Hirscha wg Google Scholar: 5, Web of Science: 2.

Autor (zarówno indywidualnie, jak i w pracy zespołowej) testuje i twórczo rozwija, koncepcje teoretyczne. Jest z pewnością badaczem odważnym, podejmującym trudne wyzwania naukowe, skoncentrowanym na poszukiwaniu nowych sposobów rozwiązania skomplikowanych problemów badawczych.

W ogólnej ocenie należy wskazać, że dzięki pracy naukowej Habilitanta stan wiedzy politologicznej uległ korzystnej zmianie. Tym samym oceniam, że dorobek naukowy dr. Michała Pierzgalskiego stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o polityce i administracji.

Ocena istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

Trzecią przesłanką nadania stopnia doktora habilitowanego, określoną w art. 219 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce jest wykazanie się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. Przepisy prawa nie zawierają wprost definicji

aktywności naukowej, jednak wskazać można, odwołując się do opinii Rady Doskonałości Naukowej, że należy ją traktować szeroko, m.in. jako realizację badań naukowych, w tym w zespołach badawczych, prezentowanie wyników badań czy wykonywanie ekspertyz, a także działalność popularyzatorską, dydaktyczną i organizacyjną.

Odwołując się do opinii Rady Doskonałości Naukowej oraz utrwalonej praktyki, oceny aktywności naukowej dokonam przede wszystkim w trzech obszarach:

- w zakresie pozostałego dorobku naukowego,
- dorobku dydaktycznego,
- dorobku popularyzatorskiego oraz aktywności organizacyjnej.

Wskazując jednocześnie na najbardziej istotne, w moim przekonaniu, aktywności realizowane w więcej niż jednym ośrodku badawczym.

Dorobek naukowy

Dr Michał Pierzgalski jest zatrudniony, jak zostało wspomniane, na WSMiP Uniwersytetu Łódzkiego i jego aktywność naukowa związana jest głównie z tym ośrodkiem. Oprócz już wymienionych osiągnięć naukowych, Habilitant uczestniczył w realizacji trzech projektów badawczych finansowanych ze środków Narodowego Centrum Nauki (NCN), w których pełnił rolę kierownika projektu (OPUS 17, nr 2019/33/B/HS5/02710), opiekuna naukowego projektu (PRELUDIUM 14, 2017/27/N/HS5/01898) oraz wykonawcy (nr 2018/29/B/HS6/00719). O ile pierwszy i drugi z projektów naukowych były realizowane w Uniwersytecie Łódzkim, to trzeci, kierowany przez dr. hab. Macieja A. Góreckiego i dotyczący efektu behawioralnego kwot wyborczych dla kobiet był realizowany w Uniwersytecie Łódzkim. W związku z zaangażowaniem w prace związane z projektem, dr M. Pierzgalski był w latach 2019-2021 zatrudniony (umowa zlecenie) na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego. W oparciu o wyniki podjętych wówczas badań powstał artykuł opublikowany w „European Journal of Political Research” w 2022 r. (M.A. Górecki, M.Pierzgalski, *Legislated candidate quotas and women’s descriptive representation in preferential voting systems*, EJPS, vol. 61 (1)/2022).

Dr Maciej Pierzgalski zaangażowany był (i jest) również w szereg innych prac badawczych realizowanych we współpracy z naukowcami z innych ośrodków akademickich. Wskazać tu można przede wszystkim ośrodki zagraniczne jak: The Norwegian University of Science and Technology, Wayne State University, Santa

Clara University oraz polskie ośrodki naukowe, np.: Uniwersytet Warszawski, czy Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu. Efektami nawiązywanych kontaktów w środowisku akademickim były m.in. publikacje naukowe ukazujące się w czasopismach naukowych.

Na wysoką ocenę zasługuje aktywność Habilitanta w zakresie prezentacji wyników badań na konferencjach naukowych. Dr Michał Pierzgalski uczestniczył w sumie w piętnastu konferencjach, w tym trzykrotnie w kongresach szczególnie istotnych dla międzynarodowego środowiska politologicznego: European Political Science Association (EPSA w 2017 r. i 2022 r.) oraz International Political Science Association (IPSA w 2016 r.).

Od 2019 r. dr M. Pierzgalski zaangażowany jest w prace redakcji czasopisma „Athenaeum. Polskie Studia Politologiczne” i pełni funkcję redaktora tematycznego „Działu metodologia i teoria polityki”. Jest również członkiem redakcji (i redaktorem tematycznym) czasopisma „Eastern Review”. Jako recenzent współpracował m.in. z czasopismami: „Party Politics”, „Sage Open”, „Political Analysis”, „Journal of Elections, Public Opinion and Parties”, czy „Public Choice”.

Dr Michał Pierzgalski był i jest członkiem międzynarodowych organizacji integrujących środowisko politologiczne i animujących debatę naukową: IPSA (2016-2017) oraz EPSA (2017-2018 oraz od 2022).

Przywołane fakty potwierdzają, że Habilitant wykazał się aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni. Ponadto, wyniki prac dr. Michała Pierzgalskiego realizowanych w Uniwersytecie Warszawskim, w tym opracowany we współautorstwie z M.A. Góreckim artykuł, zostały włączone do głównego osiągnięcia badawczego poddawanego ocenie, co podkreśla znaczenie aktywności Habilitanta rozwijanej poza macierzystym ośrodkiem badawczym.

Dorobek dydaktyczny

Dorobek dydaktyczny dr. Michała Pierzgalskiego obejmuje zarówno realizację zajęć dydaktycznych, promotorstwo prac dyplomowych, aktywność ekspercką na rzecz adeptów politologii, jak i opiekę merytoryczną nad realizowanymi przez młodych naukowców projektami badawczymi.

Począwszy od 2015 r. Habilitant przygotował i zrealizował szereg autorskich kursów dydaktycznych w języku polskim lub angielskim dla studentów WSMiP Uniwersytetu Łódzkiego, skoncentrowanych m.in. wokół problematyki systemów politycznych, systemów wyborczych, zachowań wyborczych oraz badań i strategii

wyborczych. Dodatkowo prowadził zajęcia z przedmiotów takich jak: statystyka i demografia oraz wprowadzenie do metodologii nauk społecznych.

Dr Michał Pierzgalski w latach 2011 – 2023 wypromował 40 prac licencjackich. Był także promotorem pomocniczym w dwóch przewodach doktorskich: dr. Pawła Stępnia oraz dr Agnieszki Pyrgiel, których promotorką była prof. dr hab. Alicja Stępień- Kuczyńska.

Jako przykład aktywności dydaktycznej Habilitanta realizowanej poza macierzystą jednostką wskazać można zaangażowanie w kursy prowadzone w ramach Zimowej Szkoły Metodologicznej dla doktorantów i studentów w Toruniu w 2017 r., zorganizowanej przez Sekcję Metod Technik i Narzędzi Badawczych Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych oraz Katedrę Teorii Polityki Wydziału Politologii i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Dr Michał Pierzgalski uczestniczył we wskazanych kursach w roli eksperta.

Ważnym i wartym podkreślenia osiągnięciem dydaktycznym w dorobku Habilitanta jest fakt sprawowania od 2018 r. opieki naukowej nad projektem Preludium 14 (finansowanym ze środków NCN), kierowanym przez byłego studenta i obecnie pracownika naukowego WSMiP UŁ, dr. Pawła Stępnia.

Dorobek popularyzatorski oraz aktywność organizacyjna

Dorobek popularyzatorski dr Michała Pierzgalskiego jest ściśle powiązany z jego pracami badawczymi. Do odbiorcy polskiego adresowany był cykl artykułów dotyczących efektów systemów wyborczych (przygotowany wspólnie z Maciejem Onaszem i Pawłem Stępnem) publikowany w latach 2018-2019 przez portal Gazeta.pl. Z kolei dla środowiska międzynarodowego opracowany został tekst traktujący o skutkach wprowadzania rozwiązań kwotowych (w odniesieniu do płci) dla rywalizacji wyborczej, opublikowany na oficjalnym blogu naukowym The European Consortium for Political Research (ECPR).

Habilitant włączał się również w prace przy organizacji ważnych dla polskiego środowiska politologicznego lub też dla subdyscyplin politologii konferencji i zjazdów.

Od 2020 r. uczestniczy, jako członek z wyboru, w pracach ciał kolegialnych macierzystej Uczelni (Rady Wydziału oraz Kolegium Elektorów).

Podsumowując podkreślić należy, że aktywność naukowa realizowana jest przez Habilitanta poprzez prowadzenie badań naukowych, w tym w ramach

realizacji projektów badawczych finansowanych ze źródeł zewnętrznych oraz publikacji efektów tych badań, prezentowanie i dyskutowanie wyników badań podczas konferencji naukowych, organizację seminariów i konferencji naukowych służących upowszechnianiu wyników badań naukowych, działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską. Realizując prace we wszystkich wskazanych zakresach dr Michał Pierzgalski współpracuje aktywnie z innymi ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą.

Konkluzja

Konkludując, stwierdzam, że dr Michał Pierzgalski spełnia wymogi stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień naukowy doktora habilitowanego zawarte w art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce: legitymuje się stopniem doktora, posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o polityce i administracji, wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni (instytucji naukowej). W związku z tym **opowiadam się za nadaniem dr. Michałowi Pierzgalskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o polityce i administracji i wnoszę o dopuszczenie Habilitanta do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.**

dr hab. Marzena Cichosz, prof. UWr